

Νεοφιλελεύθερος λαϊκισμός

» Μια από τις πιο σημαντικές ικανότητες των νεοφιλελεύθερων είναι η αντιστροφή της πραγματικότητας. Ενώ, δηλαδή, η στρατηγική τους είναι να παρακωρήσουν τα πάντα στους ιδιώτες, προκειμένου να περάσει η γραμμή τους επινοούν έναν εχθρό, εν προκειμένω τους συνδικαλιστές της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ ή τον ΣΥΡΙΖΑ, και επιχειρούν να αντιστρέψουν το πραγματικό ερώτημα. «Είστε με τους συνδικαλιστές ή τους καταναλωτές» ρωτούν ως αθώες περσιστερές.

«Δεν θα επιτρέψω σε φανατικούς λαϊκιστές να εμποδίσουν αναγκαίες μεταρρυθμίσεις» είπε ο πρωθυπουργός του 22% από το Στρασβούργο, όπου βρέθηκε για τον απολογισμό της άχρωμης ελληνικής προεδρίας. Ποιος είναι όμως ο λαϊκιστής; Οι συνδικαλιστές της ΔΕΗ; Ο ΣΥΡΙΖΑ; Ή μήπως οι τοπικές κοινωνίες στη Δυτική Μακεδονία και οι μπτροπολίτες, που έθεσαν προς την κυβερνητική πλευρά κρίσιμα ερωτήματα για την εκποίηση της ΔΕΗ με τη μέθοδο του σαλαμιού; Σήμερα το 30% με τη «μικρή ΔΕΗ», αύριο το 17% της ενέργειας στη χώρα μας παράγεται από ιδιώτες.

Οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ έχουν δει τα τελευταία χρόνια τις αποδοχές τους να μειώνονται περισσότερο από 30% κατά συνέπεια κανείς δεν μπορεί να τους χαρακτηρίσει «ρετιρέ». Πολύ περισσότερο που δεν είναι μεταξύ των «εκλεκτών», όπως οι δικαστικοί ή οι ένστολοι, οι οποίοι θα πάρουν πίσω τα λεφτά που τους αφαιρέθηκαν από τα Μνημόνια. Βεβαίως στο παρελθόν κάποιοι συνδικαλιστές, όχι όλοι, αξιοποίησαν με το παραπάνω τις πελατειακές σχέσεις με την πολιτική εξουσία, την ίδια που σήμερα κυ-

βερνά, και τις διορισμένες από αυτήν διοικήσεις της ΔΕΗ. Αυτό όμως γιατί χαρακτηρίζει τους εργαζόμενους ως σύνολο. Προφανώς και δεν τους χαρακτηρίζει. Αυτό το γνωρίζουν, οφείλουν να το γνωρίζουν, οι «μωρές παρθένες» της σημερινής πολιτικής εξουσίας, που υποδύονται τους εξυγιαντές, ενώ ήταν αυτοί που υπηρέτησαν τις πελατειακές σχέσεις.

«Οι παλιάνθρωποι ενώνονται σαν τις σάπιες σταφίδες» έλεγε ο Λασκαράτος. Ας αναζητήσει λοιπόν ο πρωθυπουργός του 22% στον δικό του πολιτικό χώρο, όπως και στον χώρο του συναϊρού του Ευ. Βενιζέλου, τις ευθύνες για ορισμένες από τις κακοδαιμονίες που ταλάνισαν ή ταλανίζουν κάποιες από τις υπηρεσίες του Δημοσίου. Αυτοί δεν συγκρότησαν τα πελατειακά δίκτυα; Αυτοί δεν έριξαν τη χώρα στα βράχια με τη διαφθορά και τη διαπλοκή; Αυτοί δεν ανέχθηκαν τη φοροδιαφυγή και τον κορπορατισμό, τη θεσμική αποκρυστάλλωση της συντηνιακής λογικής; Αν αυτά δεν είναι η πεμπτουσία του λαϊκισμού, τότε τι είναι;

Για ποιες μεταρρυθμίσεις λοιπόν μιλούν, ενδύομενοι την προβιά, οι λύκοι της πολιτικής. Η αγορά ενέργειας έχει ανοίξει πάνω από μια δεκαετία χωρίς οι καταναλωτές να δουν τις τιμές του ρεύματος να πέφτουν, αντιθέτως αυξήθηκαν ως 102%, την ώρα που η παραγόμενη ισχύς υπερβαίνει κατά πολύ τις ανάγκες της χώρας. Αλήθεια, πώς γίνεται η παραγόμενη ενέργεια στη χώρα μας να είναι σχεδόν διπλάσια της κατανάλωσης και παρ' όλα αυτά οι τιμές της να ανεβαίνουν; Ποια συμβόλαια εξυπηρετούνται και σε βάρος ποιων;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΠΑΚΟΣ